

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul anual: 400 Lei.

Director: Dr. I. MATEIU

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Cuza Vodă Nr. 3.

Bun de imprimat

Trecut în registrul special del. Tribunalul
Cluj, Secția III, sub Nr. 111-1938.

Cuvinte Regale.

„Vremea nu așteaptă pe om, suntem deci datori să fim pasul cu ea, ca să ne ajutăm unul pe altul într-o continuă cale de ascensiune morală și materială.“

BOBOTEAZA ȘI INSTITUȚIILE DE STAT

Martor îmi e Dumnezeu, că în cele ce scriu nu sunt călăuzit de ură ori patimă împotriva bisericii greco-catolice românești, ci de grija ce trebuie să o purtăm intereselor superioare ale Țării și ale neamului. O spun aceasta, fiindcă cele ce scriu ar putea fi taxate ca un atac la adresa bisericii surori, deoarece m'a îndemnat la scrierea lor o atitudine a preoților greco-catolici din Cluj și probabil și din alte părți, pe care o cred nepermisă și vătămătoare intereselor Statului român.

În apelul adresat enoriașilor din prilejul umblării cu crucea, preoții greco-catolici, jignind inutil pe preoții ortodocși, îi îndeamnă pe enoriași, să nu primească în casele lor preoți streini. Acest apel, care insinuează imaginea atacuri ale preoților ortodocși, date caselor cu creștini greco-catolici, în mod necesar îi obliga pe cei ce l-au lansat, să se ferească întâiu de toate ei înșiși de a încălca drepturile de competență ale altor biserici.

Ori preoții greco-catolici s'au crezut în drept și datori să boteze toate instituțiile de Stat, deși știau prea bine, că nu ei sunt chemați să dea asistența religioasă acestor instituții.

Dar ceace interesează înainte de toate nu e atitudinea preoților bisericii surori, ci situația ce se creiază prin acest procedeu instituțiilor publice, cari reprezintă și simbolizează însuși Statul român.

Har Domnului, încep să treacă vremile, când credința religioasă a fost considerată ca o chestiune pur personală, ca o inutilitate, ca o amăgire a maselor. Azi se recunoaște pe deplin rolul de nesubstituit, ce-l îndeplinește în viața națiunilor credința religioasă și biserica întemeiată pe ea. Azi se știe, că rolul bisericii e să asigure unitatea de gândire și unitatea de aspirațiuni a națiunii și raportul dintre Stat și Biserică e acela dintre trup și suflet.

Nu e deloc exagerată afirmațiunea, că cea mai mare primejdie pentru o națiune e fărâmițarea credinței ei religioase în confesiuni și secte. Ce s'ar fi ales de neamul nostru, dacă fii lui s'ar fi divizat în diferitele confesiuni religioase, cari i s'au îmbiat cu atâta stăruință vicleană? Am fi dispărut de mult. Dacă am trăit, am trăit prin unitatea noastră religioasă.

Și nimic nu trebuie să ne fie mai scump, decât această unitate religioasă, dumnezească garanție a unității noastre ca neam și ca Stat. Evident, pe pământul României pot să-și găsească adăpost și alte credințe religioase și alte biserici, dar a noastră, a elementului constitutiv al României, nu poate fi decât una: aceea în care au crezut, au trăit și au murit strămoșii noștri, aceea, care ne-a călăuzit prin toate greutățile și primejdiile trecutului, aceea, care ne-a asigurat unitatea, ori câte juguri streine ne-au apăsat grumazii: ortodoxia.

Instituțiile Statului nu se pot complăce în indiferentism comod; pentru ele nu poate fi tot una dacă sărută crucea și primesc botezul dela una ori dela alta dintre confesiuni. Lor le incumbă datoria de a priveghia cu toată grija la unitatea religioasă a națiunii.

Știm, că biserica soră a micșorat în mare măsură primejdia rupturii sufletești prin neclintita ei alipire de obiceiurile strămoșești; știm, că din mila lui Dumnezeu au eșit multe lucruri folositoare pentru neamul românesc și de pe urma desbinării noastre religioase și nu ne trece prin gând să negăm patriotismul înfocat al greco-catolicilor noștri. În numele acestui patriotism le cerem, să nu târască Statul român pe terenul primejdios al aconfesionalismului, dușman viclean al ori cărei religiozități.

Și credem că a sosit vremea, când Statul român trebuie să-și afirme cu toată tăria uni-

tatea lui sufletească în ortodoxie, acceptând în viața publică a Statului asistența religioasă a bisericii neamului și numai a ei.

Acest lucru l-a afirmat cu tărie cel mai bun cunoscător al trecutului, cel mai isteț desprinzător al învățămintelor, ce ni le îmbie acest trecut, d-l profesor Nicolae Iorga. Iată ce a spus la discuția Constituției din 1923: „Statul, la marile lui ceremonii, are sau ba nevoie de prestigiul bisericesc? Cine vreți să dea acest prestigiu? Vrei să nu fie nici unul? Sau îți închipui poate, că-l poate da biserica unei minorități?“

Atunci când Statul român se prezintă înconjurat de prestigiul religios, va fi acel prestigiu religios, care a înconjurat țările noastre dela întemeierea lor, care ele sunt generatoarele României-Noui.“

Pr. ION GORON

Serbarea Bobotezii la Cluj.

Ziua Bobotezii a fost sărbătorită în orașul nostru în cadrul ceremonialului obișnuit. La catedrala ortodoxă s'a oficiat un serviciu divin de către P. S. S. episcopul Nicolae Colan, înconjurat de un sobor de preoți, în prezența Ex. Sale general Al. Hanzu rezident regal, general Cristea Vasilescu comandantul C. VI. A., colonel Manole Enescu prefectul județului Cluj, dr. Sebastian Bornemisa primarul municipiului, reprezentanții tuturor instituțiilor publice, societăților culturale și patriotice din Cluj.

La orele 11 s'a format un cortegiu în frunte cu P. S. S. episcopul Nicolae Colan, urmat de soborul de preoți, de oficialități, care a străbătut străzile Regina Maria, Piața Unirii, Memorandului, Șaguna până în fața Teatrului Davilla, unde a avut loc sfințirea apei. În timpul slujbei religioase, o haterie de tunuri a tras salvele tradiționale de pe culmea Cetățuii.

Solemnitatea a luat sfârșit la orele 12.30 a. m.

EVANGHELIA

Luca 17, 12-19.

In zilele noastre ca și atunci, atunci ca și azi, prea puțină recunoștință era și este în lume. Abia unul dintre zece se simte dator să mulțumească bunului Părinte din ceruri, pentru „toată darea cea bună și tot darul desăvârșit“, cu care suntem împărtașiți.

Zădarnic ne îndeamnă mintea noastră, zădarnic e înscrisă porunca în toate legiurile religioase din lume, zădarnic a stăruit asupra ei Mântuitorul, zădarnic ne o pune în vedere Biserica cea întemeiată de El: oameții nu știm și nu vrem să fim recunoscători nici pentru binefacerile primite dela Dumnezeu, nici pentru cele primite dela oameni.

Înțeleptul Seneca n'a fost creștin și n'a cunoscut povestea celor zece leproși. Totuși privește nerecunoștința drept cel mai mare păcat dintre câte poate săvârși omul. Această constatare a înțeleptului păgân trebuie să ne deie de gândit. Și dacă ne vom gândi cu toată judecata dreaptă, ne vom da seama de imensa mulțime a faptelor bune, cari în mod necesar ar trebui să se săvârșească între oameni, dacă ei s'ar crede obligați să poarte în suflet recunoștința pentru binefacerile, de cari au fost împărtașiți.

Lipsa de recunoștință a celor nouă leproși și a tuturor oamenilor nerecunoscători e o pacoste pe capul oamenilor, mai primejdioasă decât lepra trupească. Nerecunoștința e lepra sufletului. Și întocmai după cum lepra distruge trupul, nerecunoștința distruge sufletele și pacea și bunăînțelegere dintre oameni.

Nerecunoștința transformă viața într'un pustiu fără umbră și fără apă. Dacă frica de Dumnezeu e începutul înțelepciunii, recunoștința e începutul vieții virtuoză și condiția de neînălțurat a vieții sociale. Viața familiară e absurditate, dacă nu-i leagă pe copii de părinții lor virtutea recunoștinței. Ce preț are prietenia fără recunoștință? Mântuitorul spune: dați nimic nădăjduind. Dar vântul aspru al nerecunoștinței face să înghețe până și cea mai generoasă inimă.

Recunoștința e ploaia duhovnicească menită să înmulțească rodul faptelor bune.

I. G.

Cuvântul regesc

adresat Țării în noaptea de anul nou.

Anul care se sfârșește ne-a adus, ca toți cei trecuți bucurii și dureri, dar 1938 ne-a adus și noi speranțe și noi posibilități de muncă și de progres.

România are azi mai multă nevoie decât oricând de intrinsecitatea fiilor ei într'un singur avânt și o singură credință.

Numai prin strângerea rândurilor tuturor împrejurul unei Români Renăscute vom găsi puterea de a sta stâncă neclintită împotriva tuturor primejdiilor și vrăjmășilor.

Români, în această clipă când începe anul 1939, fiți cu ochii ațintiți înainte, fiți cu ochii ațintiți asupra căii de progres și propășire, pe care pășește patria, fiecare în sufletul său

să găsească scânteia patriotică, care să-l îndemne să fie și el părtaș la această operă de Renaștere Națională.

Inalt rugăciunile Mele către Dumnezeu părinților noștri, să dea Țării Mele și poporului Meu un an în care să piară toate urile, un an în care să nu se vadă decât o desăvârșită unitate de gânduri și simțiri pentru binele patriei. Să ne dăruiască Dumnezeu și un an de belșug, de liniște și de pace.

Iată urarea ce o fac cu sufletul cald și toată dragostea Mea, în această clipă, României și Românilor, — zicând tuturor tradiționalul

La mulți ani!

Trăiască România!

Pe marginea congresului preoțesc dela Timișoara.

Printre dezideratele, așa zise „speciale“, votate în moțiunea congresului preoțesc dela Timișoara este la punctul 7 și următorul: „Să se înlăture cu totul cumulumul, ca nimeni să nu aibă decât o singură funcțiune și un singur salariu“.

Înainte de a trece la ceea ce vreau să semnaliez prin menționarea în special a dezideratului de mai sus, trebuie să-mi mărturisesc o mare uimire, pe care cred că a avut-o fiecare dintre frații mei în Hristos, cetind numărul atât de mare al necazurilor preoțimeii noastre, ce se cer să fie îndreptate și satisfăcute, prin moțiunea congresului mai sus menționat. Cu drept cuvânt te minunezi și te întrebi, cetind și simțind în același timp atâtea neajunsuri și nevoi, cum de mai poate supraviețui o instituție cu atâtea greutăți?

Nu putem zice că după desrobire nu s'a făcut chiar nimic, dar putem mărturisi că tocmai cei cari au meritat mai mult au fost lăsați totdeauna la urmă, dovada o avem sub ochii noștri, fiindcă vedem că abia acum începe așa zisa ofensivă a ridicării satelor prin atâtea mijloace frumoase, dar cam târziu venite. Dar vorba aceea „decât niciodată, bine și mai târziu“, numai că la luminătorii satelor din trecut și de azi, nici târziu nu mai gândește nimeni să le aline suferințele și neajunsurile. Dovadă la aceasta stau dezideratele fără număr, pe cari congresul preoțesc dela Timișoara, le-a cerut să fie grabnic soluționate.

Și pentru-că neajunsurile fiind atât de multe încât desigur nu vor putea fi satisfăcute și soluționate deodată toate, m'am oprit asupra unuia și anume asupra dezideratului care cere prohibirea totală a cumului. M'am oprit asupra acestui deziderat și din următoarele două considerente și anume: primul, fiindcă după umila mea părere acest neajuns se poate

satisface și vindeca „total“ fără de nici un ajutor sau amestec din afară; și anume: printr'un simplu ordin al Ministerului Cultelor și Artelor s'ar putea pretinde slujbașilor aparținători acestui minister: „o persoană, o funcțiune și un salariu“ așa cum s'a făcut și la alte ministere, cu slujbașii lor, mai ales că în acest sens există și un decret lege încă din August 1934. Sau ca să se mențină și să nu se știrbească autonomia bisericească, „Șeful suprem al bisericii“ sau autoritatea supremă de conducere a ei, ar putea cere dela slujitorii ei acest lucru, așa cum fac și alte autorități ex. Corpul judecătoresc, C.F.R. etc. că doar la noi, mai întâiu, este perceptul biblic: „că nu poți sluji la doi stăpâni“ fără să jignești pe oarecarele.

În al doilea rând m'am oprit asupra acestui deziderat, din motivul că în același număr al gazetei noastre oficiale a apărut concomitent și un comunicat al Cons. nostru Eparh. care decide înființarea unui *fond de ajutorare* pentru preoții extrabugetari, cu o contribuție benevolă... de 30 lei lunar dela fiecare preot.

În cazul că dezideratul menționat s'a satisface prin unul din modurile arătate mai sus, nu ar trebui să se înființeze prin ordine și deciziuni contribuții benevole la nici o Eparhie, fiindcă preoții extrabugetari s'ar putea transfera la parohiile devenite vacante prin prohibirea totală a cumului, ba s'ar mai face loc și pentru numiri de noi slujbași, scăzând în felul acesta și numărul șomajului absolvenților și pe deasupra, cred că cu o mică bunăvoință și ceva contribuție dela stat, ce vor proveni prin desființarea fondurilor speciale dela fiecare minister, s'ar putea satisface și alte deziderate de ordin material și foarte ardente ca de ex.: acela al acordării unui spor de 25% salariului preoților fără sesiuni și fără

case parohiale, precum și sporul de 50% la salariul întreg, preoților din Secuime, Munții-Apuseni, Maramureș, Dobrogea și celor din așa zisa zonă culturală, sau preoților din parohii cu locuitori în majoritate minoritari.

În ori ce caz dacă nu s'ar putea satisface chiar toate cele menționate mai înainte, prin prohibirea cumului, s'ar putea curma cel puțin o nedreptate, de a beneficia cineva de două salarii, ba uneori și pensie, plus sesiune, casă parohială, etc. iar alții cu pregătire mai înaltă, cu neajunsuri și greutăți cu mult mai mari, să fie avizat la contribuția... benevolă a altora.

Astfel stând lucrurile, o îndreptare, din partea celor mai mari și a

celor în drept se impune de urgență și apoi atunci dacă va mai fi nevoie, mai suntem dispuși la sacrificiul de 1% al salariului nostru atât de minimal din prezent.

Cred că sunt în asentimentul majorității fraților mei, precum și de partea adevărului și a dreptății, semnalând și accentuând acest deziderat „special“ al noțiunii congresului preoțesc din a. c. și stărui ca mai bine să fiu auzit de cei în drept și dacă nu se pot altfel micșora neajunsurile preoțimii noastre, să se procedeze de urgență la curmarea unui rău și unei nedreptăți datorită unor timpuri cari de mult au trecut, împreună cu făuritorii ei.

Pr. MIHAIL FRÂNCU

Cum vor funcționa sectele religioase.

— Instrucțiunile Ministerului de Culte. —

Ministerul cultelor a trimis organelor în subordine următoarele instrucțiuni pentru aplicarea ultimei deciziuni ministeriale în legătură cu funcționarea sectelor:

Sunt interzise nu numai asociațiile religioase enumerate în alineatul 2 al articolului I din această decizie și oricare altă asociație religioasă care s'ar identifica și care s'ar dovedi că prin doctrina și prin practicile religioase ale aderenților ei aduce atingere legilor de organizare ale Statului și instituțiilor sale, contravine bunelor moravuri, ordinii și liniștei publice.

Măsurile luate de autoritățile administrative și polițienești nu se restrâng numai la închiderea caselor de rugăciuni identificate și aparținând asociațiilor interzise sau neautorizate, ci se aplică și la oprirea și dizolvarea oricăror adunări ale credincioșilor respectivi.

Organele administrative și polițienești vor aduce la cunoștința ministerului cultelor și artelor orice cazuri descoperă de natura celor prevăzute în art. 1 și în instrucțiunile de față.

Cele două formalități deosebite pe care a trebuit să le îndeplinească membrii unei noi asociații religioase pentru a putea să se organizeze și funcționeze în mod legal sunt: obținerea unei recunoașteri, în principiu, din partea ministerului cultelor și artelor, a asociației, ca doctrină și ritual; și obținerea unei autorizații speciale pentru organizarea și funcționarea locală a unei grupări de asociații, care au dobândit în prealabil recunoașterea de mai sus.

În numărul de 100 membri necesari obținerii recunoașterii unei asociații religioase pot intra și bărbați văduvi sau divorțați, cu copii legitimi.

Legalizarea semnăturilor puse pe cererea de recunoaștere se face în comunele rurale de către primar, iar în cele urbane reședințe sau nereședințe de județ de organele polițienești.

În numărul de 100 capi de familie se cuprind și femeile văduve cu copii.

Starea confesională se va proba cu dovada ofițerului stării civile, prevăzută de art. 45, al. 5 din legea pentru regimul general al cultelor, însoțită de o copie legalizată de pe declarația făcută înaintea ofițerului stării civile cu prilejul eșirii din cultul avut și trecerea la asociația religioasă respectivă.

Dovada oficială în legătură cu extinderea unui local propriu pentru o casă de rugăciuni, va fi eliberată de primăria locală, înțelegându-se prin local propriu imobilul apt pentru o astfel de destinație.

Dovada oficială că localul casei de rugăciuni al noii asociații religioase este situat la o depărtare suficientă de locașurile de rugăciuni ale altor culte, constă dintr'un certificat liberat unuia din cei 20 semnatari ai cererii de către primăria locală, împreună cu un plan sumar al poziției tuturor locașurilor de rugăciuni învecinate.

Membrii asociației religioase locale autorizate de minister să funcționeze vor putea obține dela tribunal personalitate juridică de drept privat, conform legii persoanelor juridice, — capacitatea asociației de a achiziționa bunuri mobile și imobile limitându-se numai la acelea destinate susținerii personalului religios, la întreținerea și mărirea casei de rugăciuni, a localului pentru educația religioasă și morală a copiilor credincioșilor, aflate lângă casele de rugăciuni, — a cimitirului și locuinței pentru predicatori.

Când într'un județ nu există 100 de credincioși capi de familie sau când deși acest număr poate fi realizat, însă lipsește un centru de 50 capi de familie, în ambele aceste cazuri credincioșii se afiliază la organizația locală din județul vecin.

Când numărul credincioșilor capi de familie ai unei organizații religioase locale, va trece de 200, 100 din aceștia se pot constitui într'o nouă asociație religioasă locală, având drept la casă de rugăciuni și predicatori proprii.

Pe lângă casa de rugăciuni de la sediul asociației religioase locale

mai pot funcționa și alte case de rugăciuni aparținând aceleași asociații, dar numai în localitățile unde se găsesc 50 familii de credincioși.

Casele de rugăciuni recunoscute și autorizate de minister până la 9 Decembrie 1938 pot să funcționeze și în viitor dacă în localitatea respectivă și în localitățile învecinate domiciliază 50 familii de credincioși.

După vizarea registrelor asociațiilor religioase locale de către autoritatea comunală locală, primăria în drept va înainta ministerului un extras al situației anuale în ceea ce privește numărul membrilor care au părăsit sau care vor fi intrat în această asociație religioasă locală.

În registrul asociației vor fi menționate toate mutațiile de membri, atât capii de familie, cât și soția și copiii acestora.

Pentru stabilirea identității predicatorilor recunoscuți de minister, aceștia vor avea carnet de identitate cu fotografia lor, liberate de ministerul cultelor.

Se permite predicatorilor asociației locale și numai la cererea credincioșilor respectivi a da asistență religioasă (cântare, rugăciuni, servicii de înmormântare) în cazuri excepționale și exclusiv numai în prezența membrilor familiei ce locuiesc împreună.

La adunările religioase de cult ale membrilor unei asociații religioase locale nu pot fi invitați în scris sau verbal credincioșii altor culte.

Prin acte de prozelitism religios se înțeleg toate acele demersuri și încercări făcute de conducătorii și membrii unei asociații religioase, colectiv sau izolat, care urmăresc ademenirea credincioșilor altor culte, criticându-le doctrina și ritualul lor, cu scopul de a-i determina să devină membri ai acelei asociații.

Elevii de școală, ai căror părinți sunt membrii unei asociații religioase, vor putea fi educați religios de predicatorul asociației respective aprobați de ministerul cultelor, care au calitatea și calificarea de catihet.

Inscrierea membrilor unei asociații religioase locale, al căror număr a scăzut sub 50 capi de familie, va fi individuală făcându-se într-o asociație religioasă recunoscută de minister și care se găsește în apropiere.

Achizițiunile de bunuri în vederea înființării și funcționării școlilor pentru pregătirea personalului religios, vor fi comunicate în prealabil ministerului cultelor spre aprobare.

Bugetul și inventarul de averea asociației religioase locale vor fi înaintate ministerului cultelor la începutul anului financiar, prevăzut în stat.

Contul de gestiune va fi înaintat imediat după închiderea anului financiar.

Tabloul cu datele referitoare la membrii asociațiilor religioase locale recunoscute până la data de 8 Decembrie 1938, vor putea fi întocmite de fiecare asociație locală pe răspunderea conducătorului local și înaintate direct ministerului cultelor.

a satelor. Se vor putea realiza lucruri frumoase, sub auspiciile acestei instituții, atunci când cei ce vor activa vor fi perfect convinși de misiunea lor. E bine cunoscut entuziasmul și devotamentul cu care tineretul se dedică unei munci, în care întrevăde o utilitate superioară.

Dar trebuie ținut seamă de un fapt: că sunt multe căi greșite pe cari adesea le urmează tineretul; sunt multe concepții primejdioase adoptate de tineret, cari nu trebuiesc aduse în mijlocul țărânimii, concepții formate prin asimilarea unei literaturi scrise cu tendințe diabolice, ori prin ascultarea unor teorii nesănătoase la câte un profesor ca cel ce la congresul de neurologie din Sibiu afirma că viața sufletească e condiționată de activitatea anumitor glande, sau la alți profesori cu perimate teorii de filosofie materialistă. O foarte vagă aluzie, o simplă sugereare făcută ocazional în sensul acesta destructiv, găsește un puternic răsunet în sufletul celor simpli, sau un gest — fie chiar involuntar — în care să se pară că se disprețuește viața religioasă și multele tradiții și obiceiuri cari fac farmecul etnicului nostru, ar găsi repede imitatori. În felul acesta scopul ideal al „Serviciului social” ar fi compromis. Nu ne îndoim că în Regulamentul de aplicare al acestei legi — pe care îl așteptăm cu legitimitate nerăbdare — se vor prevedea aceste posibilități și prin un control atent și energic vor putea fi înlăturate. Nu am vrea să părem că ne insinuăm, dar credem că în fiecare sat acest control îl poate face în perfecte condițiuni numai preotul. El singur e tot timpul în sat și singur cunoaște precis hrana culturală ce lipsește păstorilor săi.

Nu i-se poate apoi reproșa nici lipsa de înțelegere a concepțiilor celor veniți să activeze în cadrele serviciului social, căci cultura sa, prin absolvirea unei școli superioare, este cel puțin egală cu a acestora. De a-

semenea nu credem că s'ar îndoi cineva că preotul exercitând acest control, nu l-ar face cu o intenție sinceră de bună și sănătoasă îndrumare. Știm că prin aceasta ne-am asuma o răspundere, și ne-am angaja la o muncă nouă, dar idealul nostru, al preoților dela sate, acesta este: de a munci cât mai rodnic pentru ridicarea din toate privințele a satelor în cari trăim.

Preot S. COMAN

In amintirea octogenarului.

A plecat de pe plaiurile vieții pământestii în prag de an nou!

Sufletul său eliberat... a sburat ca un fulg de nea în imensitățile văzduhului.

Cel ce n'a putut trece pragul anului nou a trecut pragul veșniciei.

Acolo numai sunt ani, nici prăguri, nici cătușe. Acolo — în veșnicie — e viața proprie a sufletului.

86 de ani, câți număra pâr. Aurel Boeriu, erau o povară și o binecuvântare, care nu tuturor le este dată.

...Puterile i-au slăbit; pașii i-s'au înmuiat; lumina ochilor i-s'a stins cu ceva mai de vreme, nu ca o muștrare sau pedeapsă, ci ca un semn de grijă și pregătire pentru suflet, care nu va mai zăbovi mult pe drumurile vieții pământestii. Fratele în Hristos a înțeles acest semn de prea înaltă prevestire: A băut și mâncat din Potirul Domnului și n'a mai grăit cu nimeni.

Unde o fi acum pâr. Aurel, care, 46 ani a purtat grija sufletelor din satul Boerești?

Domnul știe! Noi știm atât, că trudită i-a fost viața și plină de amărăciune ca a oricărui apostol de pe plaiurile Munților Apuseni.

Și unde i-a fost mângâierea?

La sf. Altar, în nemijlocita apropiere de Domnul, care i-a luat sufletul într-o zi cu zăpadă multă, când tot pământul era alb și curat asemenea Ceriului. Preot Gr. Trimbițaș.

SERVICIUL SOCIAL

Legea pentru înființarea „Serviciului Social” — menită unei opere de o incontestabilă necesitate: ridicarea satelor — a trezit în opinia publică românească un viu interes.

Inițiativa acestei legi a plecat — în afară de grija tot mai des dovedită a M. S. Regelui față de țărânimă — dela o constatare ce părea de necrezut: Avem, în proporție cu numărul locuitorilor, un procent prea urcat de studenți, dar în același timp avem satele cu un nivel cultural prea scăzut. Situația aceasta dovedea un fapt: Că tânărul ce pornea din sat și ajungea la studii înalte nu încerca să difuzeze cunoștințele primite prin școli. Cultura câștigată prin școli însemna adesea pentru unii tineri o barieră mândră, ce-l separa de cei pe cari i-a lăsat în sat. Un astfel de tânăr, dacă se întorcea între ai săi, o făcea doar ca membru înregistrat în vre-un partid politic și atunci, în loc să aducă lumina culturii, aducea haosul urei și a minciunii.

Apoi sub domnia partidelor politice nu se interesa nimenea prea mult de ridicarea culturală a satelor. Chiar când se făcea ceva, se făcea avându-se în vedere același singur și mare interes al partidului: numărul și fanatismul aderenților. Acum când s'a pus capăt tristei experiențe politicianiste, a venit, în sfârșit, timpul să se dea feluritelor cerințe naționale

grija cuvenită lor. Înființarea serviciului social împlinește una din aceste însemnate cerințe. Scopul acestei instituții este arătat în art. 1 al legii: a) a pregăti și conduce tineretul de ambe sexe, absolvenți din toate categoriile de școli în munca de reorganizare a satelor, înțeleasă ca o obligațiune cetățenească și națională; b) a crea, în acest scop, ca organ de execuție al său, Căminul cultural, cu menirea de a conduce viața satului prin conlucrarea locuitorilor în interesul obștesc și prin coordonarea și unificarea activităților depuse în sat de autorități și inițiative particulare; c) a organiza și conduce opera de cunoaștere a țării, prin cercetări monografice cari vor forma temelia lucrărilor serviciului social; d) a organiza școli pentru educarea sâtenilor și orașenilor în vederea activității căminelor culturale și școli pentru pregătirea tinerilor chemați la serviciul social. Legea prevede apoi obligativitatea serviciului social. Nu se va mai elibera nici o diplomă, nu se va mai acorda nici un drept de liberă practică, nu se va mai numi nici un funcționar, fără a avea certificatul doveditor că fiecare și-a îndeplinit datoria cetățenească și națională, activând în cadrele serviciului social. Va fi deci o mobilizare generală a tuturor absolvenților de școli, în vederea reorganizării și ridicării din toate privințele

Regulamentul „Frontului Renașterii Naționale”

Zilele trecute a apărut Regulamentul F. R. N. El este de cel mai mare interes pentru toți Români.

Iată dispozițiile lui cele mai esențiale:

1. „Frontul Renașterii Naționale” e singura organizație politică. Organele deliberatoare ale frontului sunt: directoratul și Consiliul superior național.

Directoratul este compus din 24 membri, din cari 8 reprezentanți ai agriculturii și muncii manuale, 8 reprezentanți ai comerțului și industriei și 8 reprezentanți ai ocupațiilor intelectuale.

Consiliul superior național este alcătuit din 150 membri, câte 50 de fiecare din cele 3 indeletniciri prevăzute în regulament.

Membrii directoratului și consiliului vor fi numiți prin decret-regal pe termen de 2 ani.

Consiliul superior național formulează directivele politice ale Frontului;

Prezintă dezideratele guvernului; Arată observațiile asupra mersului administrației publice;

Aprobă candidaturile pentru alegerile parlamentare.

2. Organele de execuție ale frontului sunt: secretarii generali de Ținut, județ, plasă și comună.

Sunt trei secretari generali.

Mandatul membrilor organelor deliberatoare, cât și al secretarilor, poate fi revocat pentru abateri dela îndatoriri.

Membrii „Frontului Renașterii Naționale”, cari ocupă funcțiuni publice, sau dețin însărcinări speciale în ierarhia organizației și acei din formațiile auxiliare, vor purta în mod obligatoriu uniforme și insigniile organizației. Pentru ceilalți purtarea uniformelor și insignelor este facultativă.

Membrii „Frontului Renașterii Naționale” cari se vor dovedi că fac parte din organizații secrete, chiar

